

Card Protection Plan Ltd (CPP)
vastaan
Commissioners of Customs & Excise

(House of Lordsin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Palvelujen kokonaisuus —
Yksittäisen palvelun tarjoaminen — Käsite — Vapautukset —
Vakuutustoiminnot — Apu — Vakuutusasiamiehen tarjoamat
palvelut — Vakuutustoimintojen verosta vapauttamisen
rajoittaminen luvan saaneiden vakuutuksenantajien toimintoihin

Julkisasiamies N. Fennellyn ratkaisuehdotus 11.6.1998	I - 976
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 25.2.1999	I - 999

Tuomion tiivistelmä

- Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Lükevaihtovero — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Kuudennessa direktiivissä säädetyt vapautukset — Vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintojen verosta vapauttamisen käsite — Verovelvollisen, joka ei ole vakuutuksenantaja, myöntämä vakuutusturva, johon sisältyvät myös avun tarjoamista koskevat toiminnot, kuuluu käsitteen soveltamisalaan*
(Neuvoston direktiivin 73/239/ETY liite ja neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan a alakohhta)

2. *Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Liikevaihtovero — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Palvelujen tarjoaminen — Useasta osatekijästä koostuvat liike-toimet — Liiketoimi, joka on katsottava yksittäiseksi suoritukseksi tai useammaksi itsenäiseksi suoritukseksi — Arviointiperusteet — Käsiteltävänä oleva asia kuulu kansallisen tuomiois-tuimen harkintavaltaan*

(Neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 1 kohta)

3. *Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Liikevaihtovero — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Kuudennessa direktiivissä säädettyt vapautukset — Vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintojen verosta vapauttamisen ulottuvuus — Vapautuksien rajoittaminen koskemaan ainoastaan liiketoimia, jotka ovat kansallisen oikeuden mukaan laillisia, ei ole hyväksyttävää*

(Neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan a alakohta)

1. Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan a alakohtaa, joka koskee vakuutus- ja jälleenvakuutustoi-mintojen vapauttamista arvonlisäverosta, on tulkittava siten, että verovelvollinen, joka ei ole vakuutuksenantaja, harjoittaa tämän säännöksen mukaisesti vakuutustoi-mintaa, kun se ryhmävakuutuksen avulla hankkii vakuutettuina oleville asiakkail-leen vakuutusturvan riskin vastattavakseen ottaneelta vakuutuksenantajalta. Tässä säännöksessä mainittu käsite vakuutus koskee muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja har-joittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovitta-misesta annetun ensimmäisen direktiivin 73/239/ETY liitteessä mainittua apua.

2. Sen määrittelemiseksi, onko useasta osate-kijästä koostuvaa palvelujen tarjontaa pidettävä arvonlisäverotuksen kannalta yksittäisenä suorituksena vai kahtena tai useampana itsenäisenä suorituksena, on otettava huomioon kaksi seikkaa, joiden mukaan yhtäältä kuudennen direktiivin

77/388/ETY 2 artiklan 1 kohdasta johtuen jokaista palvelun suoritusta on tavallisesti pidettävä erillisenä ja itsenäisenä ja toi-saalta, jotta arvonlisäverojärjestelmän toi-mivuutta ei vaarannettaisi, taloudelliselta kannalta katsottuna yhdestä ainoasta pal-velusta koostuvaa suoritusta ei pidä jakaa keinoitekoisesti osiin.

Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kyseessä on yksittäinen suoritus, jossa yhden tai useamman tekijän on katsottava muodos-tavan pääasiallisen suorituksen, kun taas päinvastaisessa tapauksessa yhden tai useamman tekijän on katsottava olevan lisä-suoritus tai lisäsuorituksia, joita kohdel-laan verotuksellisesti samoin kuin pääasi-allista suoritusta. Suoritusta on pidettävä pääasialliselle suoritukselle liitännäisenä, kun se ei ole asiakaskunnan kannalta tavoite sinällään, vaan keino nauttia toimijan tar-joamasta pääasiallisesta palvelusta parhaissa olosuhteissa. Näin ollen sillä, että palve-lusta on laskutettu vain yksi hinta, ei ole ratkaisevaa merkitystä.

Kun kyseessä on ohjelma, jonka tarkoituksena on suojata luottokortin haltijoita luottokorttien katoamisesta tai varkaudesta johtuvilta taloudellisilta menetyksiltä sekä haitalta ja jossa asiakkaille tarjotaan muun muassa vakuutuspalvelu ja kortin rekisteröintiä koskeva palvelu, kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on määritellä edellä esitettyjen tulkintaohjeiden mukaisesti, onko tällaiset liiketoimet katsottava kahdeksi erilliseksi palveluksi, vai onko jompikumpi näistä palveluista pääasiallinen suoritus, jonka suhteen toinen on vain liitännäinen palvelu, jolloin sitä kohdellaan verotuksellisesti samoin kuin pääasiallista suoritusta.

3. Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan a alakohtaa, joka

koskee vakuutus- ja jälleenvakuutustointojen vapauttamista arvonnäisäverosta, on tulkittava siten, että jäsenvaltio ei voi rajoittaa näiden vapautusten soveltamisalaa ainoastaan sellaisten vakuutuksenantajien palveluihin, joilla on kansallisen oikeuden mukainen lupa toimia vakuutuksenantajana.

Koska tässä säännöksessä ei verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaisesti ole mitään eroa laillisten toimien ja kansallisessa oikeudessa lainvastaisiksi katsottujen toimien välillä, näitä kahdentyyppisiä liiketoimia on kohdeltava samalla tavoin.